

Abstract – český jazyk

V mé diplomové práci se zabývám dekrety prezidenta republiky v ústavněprávních a mezinárodněprávních souvislostech. Skládá se z 5 částí. V první části jde o předpoklady vzniku dekretů. A to mezinárodně-právním uznáním československé exilové vlády, teorií právní a politické kontinuity Československa, nepřerušným prezidentstvím dr. Beneše a neplatností Mnichovské dohody. Ve druhé části píšu o koncepci vydávání dekretů. V třetí části je nejdůležitější obsah ústavních dekretů. Čtvrtá část pojednává speciálně o formálně-právní, materiálně-právní a politické kontinuitě. V poslední části se zabývám dnešní platností dekretů a problematikou dekretů u vstup České republiky do evropské unie.

Exilová vláda byla uznána Velkou Británií v roce 1940. To bylo velice důležité, protože mohly vzniknout dekrety. To zařídil ústavní dekret č.2/1940 ÚVČ, který dekretální normotvorbu založil. Dekrety vydával prezident republiky na návrh vlády. Státní rada působila na dekretální normotvorbu od roku 1942, jelikož obdržela poradní hlas. Tento dekret přerušil formálně-právní kontinuitu. Situaci změnila ještě Slovenská národní rada, protože převzala zákonodárnou a výkonnou moc na Slovensku. Od té doby byly dekrety s celostátním účinkem vydávány po souhlasu Slovenské národní rady. Dekret č.11/1944 ÚVČ vstřelil předmnichovský právní řád.

Dekrety zajistily ústavně-právní kontinuitu v materiálním smyslu, protože se podle dekretu č.47/1945 Sb. ustanovilo ústavodárné Národní shromáždění podle demokratických zásad. Podle mého názoru byl největším zásahem do demokracie politický systém národní fronty a to, že mohli volit pouze občané slovanských národností.